

Om morgondagen vet vi inget, säger vi ibland axelryckande.

Nu har orden fått en ny dimension präglad av en allvarlig osäkerhet, oro och rädsla.

Alla dessa känslor har något gott i sig, de är varningssignaler som hjälper oss att stanna upp och se oss för.

Men vi alla vet: de kan också växa sig stora, gör oss handlingsförlamade och kan utlösa ren panik.

Det är rakt in i sådana situationer – en bra bit över hundra gånger – att människor i Bibeln får höra: "frukta inte", "var inte rädd"!

Inte som ett knep av positivt tänkande utan uttalade av vår Fader, av Jesus som har ett så oförställt mycket större perspektiv än jag.

ER Fader i himlen vet vad ni behöver, sa Jesus och manade dem att inte bekymra sig för sitt liv, för mat, kroppen, kläder, för morgondagen.

Det var nog inte så lätt för hans lärjungar. Men undan för undan lärde de sig en allt större tillit.

Och bibels många berättelser visar att de inte var ensamma.

Kanske inte bara jag utan också du känner igen dig? Alla dessa berättelser ger mig mod, tillförsikt: jag får komma till Honom – be om hjälp!

Sätter mig stilla i hans knä och andas djup in den frid som bara Han kan ge.

Ett minne kommer till mig just nu: 1995 stod vårt företag i lågor. Maktlös såg vi på medan brandkåren kämpade en till synes hopplös kamp.

Jag drog mig åt sidan till skogskanten: "Herre, hur ska det bli nu?"

Mera kunde jag inte få fram. Satt bara tyst. Då kom den, den stilla friden och därmed hoppet. Och båda gav kraft och tillförsikt.

När vi läser de gamla berättelser och "hör" Jesus undervisning, sjunger sångerna som berättar om Guds trofasthet – så säs tillit i våra hjärtan – tron och förtröstan växer och bär.

I morgon kan du följa Radio- (Daniel Alm från Pingst) eller TV-gudstjänsten (Martin Modéus)

Det är palmsöndagen då Jesus rider in i Jerusalem. Texten Matt 21:1 – 11. Mycket att fundera över...

En riktig sabbatsöndag önskar jag dig, med vila både ifrån arbete och Corona...

Jesus säger **Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet...** Upp 1:17-18

Klaus

"I Guds händer" av Sieger Köder